

Moravský ples 2016

Náš koš pálenek

A byl zase koš, tentokrát jubilejní...

Vědomost

ZPRAVODAJ SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU V PRAZE

ČÍSLO 53 • ČERVEN 2016

Hody byly, hody budú

Vánoční hra 2015

Fašankové veselí v Karlíně

Vážení a milí krůžkaři,

letošní rok 2016 je pro Krůžek rokem samých výročí: v únoru 60. Moravský ples (po dvacáté v řadě v Národním domě na Smíchově), v dubnu 20. Výstava vín s koštem a hlavně v říjnu 120. výročí založení Krůžku. K tomu akce spojené s běžným životem Krůžku, především pravidelné besedy v Gongu, příprava muziky, tanečníků a sborů na různá vystoupení, vydávání Vědomosti, sepisování Sborníku za minulé desetileté období, zkrátka práce je pořád více a více. Část máme již úspěšně za sebou, zvládneme i druhou náročnější polovinu roku? Samozřejmě, že ano. Proč ta jistota? Ta spočívá v našich členech.

Můžeme směle konstatovat, že Krůžek, řečeno sportovní terminologií, je ve velmi dobré kondici. V posledních letech se nám dobře daří skloubit zájmy všech krůžkařů. Máme štěstí, že se sešli šikovní lidé, kteří plní roli lídrů ve své oblasti. Ať je to po umělecké stránce respektovaná Soňa Plzáková starající se (nejen) o nácviky kmenové muziky a zpěváků, obětavý vedoucí chasy Ondra Sameš, Jožka Šenk starající se o mužský sbor a samozřejmě muzikanti se svými primáši Martinem Sochořem a Ondrou Blahou. Takže především mladí se souborovými ambicemi, ale i ti starší zpěváci a tanečníci si přijdou na své.

Často zdůrazňujeme, že Krůžek je spolek, ne soubor. A v tom tkví jeho síla, kdy všichni krůžkaři se potkávají na besedách, besedují s přáteli při sklence vína a pěkné písničky. To vše u muziky, která umí pěknou náladu vytvořit všem, nejenom té „umělecké“ části Krůžku. A takové muziky máme! Málokterý primáš umí navodit tak družnou a přátelskou atmosféru u muziky jako náš Martin Sochor; a mladší muzika Žandár se také o to úspěšně snaží.

I díky tomu pak nacházíme spoustu ochotných rukou, potřebujeme-li s něčím vypomocet, takže dobrá duše Krůžku a letošní jubilantka Helena Šalová má vždy kolem sebe dostatek pomocníků pro zajištění naší běžné spolkové činnosti.

Ať je nám spolu dobře aj dál!

MIROSLAV ŘÍHA

Vážení a milí krůžkaři,

i Vy další čtenáři naší Vědomosti. Předkládáme Vám další, dnes už 53. číslo. Snažili jsme se, seč mohli, aby bylo věrným obrazem života našeho Krůžku. Jak se nám to podařilo, posoudíte sami. Něco jsme schopni ovlivnit, něco ne. Tím myslíme i příspěvky ke všem událostem a osobnostem krůžku. Přes veškerou snahu některé články z lidí nevynutíme v termínu, nebo vůbec. Toto číslo jsme se pokusili trochu „renovovat“. Otevíráme novou rubriku „Historie“, (která od doby pana Mikulčáka stagnovala). Se svolením autora chceme (pokud bude zájem) seznamovat s osudy odvedenců Slováckých Němčiček za 1. Světové války.

V dnešním čísle najdete vizitky poměrně značného počtu jubilantů. Letošní rok je na ně bohatý. Je to totiž ročník tzv. „Staré chasy“ – z nichž mnozí nezůstali u křepčení a dnes táhnou krůžek v různých funkcích.

Jedním z nejvýznamnějších a nejviditelnějších z nich je náš starosta Mirek Říha. Huštěnovický rodák a patriot, ředitel Moravských plesů, hybatel a mnohdy i organizátor množství akcí a počinů, které nám všem přináší radost a krůžku jeho věhlas. Mirek brzy oslaví 65. narozeniny. Dříve, v 80. letech, byl předním členem chasy, tanečníkem a zpěvákem. Postupně se stal jednatelem, a od roku 1992 (s přestávkou šesti let) dodnes starostou našeho Slováckého krůžku.

Zásluhy Mirka o krůžek se těžko pro svůj rozsah vyjmenovávají, jsou však zásadní. Vedle výše zmíněného dokázal vyjednat i získat prostředky pro naše činnosti, zasloužil se o znovuzrození Moravských plesů, dokázal zprostředkovat spolupráci s řadou organizací a institucí ve prospěch krůžku. Je hlavní osobností – řídicím a koordinačním článkem přípravy všech záležitostí ohledně blížícího se 120. výročí vzniku krůžku a jeho nových stanov. Vedle výše uvedených aktivit se podvkrát na značnou dobu ujal redakce Vědomosti.

I to je jedním z důvodů, proč mu my, jako redakční rada, a věříme, že i jménem celého našeho krůžkařského společenství, děkujeme srdečně za odvedenou práci. Přejeme příjemné a pohodové oslavy se spoustou milých gratulantů. Pevné zdraví, dlouhá léta a laskavé obětavé lidi kolem.

REDAKCE

Jednání výboru v 1. pololetí 2016

Činnost našeho Krůžku byla v 1. pololetí 2016 řízena výborem ve složení: Miroslav Říha, Martin

Sochor, Helena Šalová, Soňa Plzáková, Bruno Vognič, Dušan Macháček, Josef Šenk, Ondra Sameš, Petr Smetana, Ondra Blaha. Výborových schůzí se také zúčastňovali stárek Vláda Ulčar a stárka Inka Pauknerová, zvolení chasou na rok 2016. Jako host se části schůzí zúčastňoval Tomáš Sláma. V tomto složení bude výbor pracovat do listopadu, kdy bude na členské schůzi zvolen výbor nový.

Na výborových schůzích se řešily aktuální věci související s činností Krůžku, především akce plánované na 1. pololetí 2016. Z větších akcí se jednalo o 60. Moravský ples a 20. ročník Výstavy vín. Tyto akce byly organizačně náročné, díky pořadatelům a nespočtu pomocníků se vše dobře zvládlo. Nejnáročnější akcí v letošním roce bude organizační zajištění Slavnostního večera u příležitosti 120. výročí vzniku Slováckého krůžku v Praze 22. 10. 2016 v ND na Smíchově.

Dále výbor připravoval náplň měsíčních besed a vyjadřoval se k obsahové náplni Vědomostí č. 52 a 53.

Byly projednávány nové stanovy SIK. Podle nové legislativy musí být přijaty do konce tohoto roku. Konečné znění stanov zpracuje užší tým ve složení: Ondra Blaha, Mirek Říha a Josef Šenk. S návrhem konečného znění budou členové seznámeni na členské schůzi, na které by také měly být stanovy schváleny.

Pravidelně probíhala aktualizace adresáře členů a doplňování nových údajů v Evidenčních listech členů. V průběhu 1. pololetí bylo do evidence zařazeno 6 nových členů: Marek Prchal, Jana Koštovalová, Kayoko a Jakub Zemanovi, Mirka Krosová a Anna Oplatková. V důsledku úmrtí vyřazena Jaroslava Esterková. Celkový počet evidovaných členů k 30. 6. 2016 je 245.

Nejstaršími členy jsou: Vojtěch Kumpěra (96), Jaroslav Vinkler (92), Libuše Domanínská (92) a Ludmila Navrátilová (92).

Výbor děkuje všem členům, kteří svou aktivní účastí na akcích a na měsíčních besedách podpořili činnost Krůžku, a všem, kteří členským příspěvkem přispěli na provozní výdaje Krůžku.

HELENA ŠALOŤA

Besedy SIK

prosinec 2015 + 1. pololetí 2016

Pravidelné měsíční besedy probíhaly každou druhou středu v měsíci v KD Gong ve Vysočanech od 19.00 hod. do 23.00 hod.

Datum	Průběh a program besedy	Účast
9. 12. 2015	CM M. Sochora <ul style="list-style-type: none"> – členská schůze – změna názvu SIK – vánoční beseda včetně tradiční vánoční hry – distribuce Vědomosti č. 52	veliká
13. 1. 2016	CM Žandár <ul style="list-style-type: none"> – informace z jednání výboru 11. 1. 2016 – organizační zajištění 60. Moravského plesu 20. 2. 2016 v ND na Smíchově (propagace plesu, prodej vstupenek, pokyny pro pořadatele) – informace o připravovaných akcích – roční příspěvky na činnost SIK – oslava 75. narozenin Jiřky Trnčíkové (uvedla H. Šálová) – oslava 80. narozenin Zdeňka Mudříka (uvedl M. Říha)	115
9. 2. 2016	CM M. Sochora <ul style="list-style-type: none"> – zhodnocení 60. Moravského plesu starostou Krúžku (poděkování všem členům, kteří se podíleli na přípravě akce) – informace o připravovaných větších akcích: Výstava vín 17. 4. 2016 v Kongresovém sále hotelu Olšanka Slavnostní večer 22. 10. 2016 u příležitosti 120. výročí vzniku Slovákého krúžku v Praze – oslava 60. narozenin Jožky Bobka (uvedla E. Žáčková) – 50. narozenin Petry Slámové (uvedl V. Ulčar)	105
9. 3. 2016	CM Žandár <ul style="list-style-type: none"> – informace z jednání výboru 7. 3. 2016 – organizační zajištění 20. ročníku Výstavy vín – garant Tomáš Sláma	105

- proběhl 3. ročník „koštu pálenek“, hodnotilo se 22 různých druhů, byla veselá zábava, děvčata zatančila „slovenské karičky“ a další dívčí tance – garant akce Vojta Běták
- pozvání na vystoupení Slovákého souboru z Kyjova, které bude 25. 3. 2016 na Staroměstském náměstí od 17.00 hod.

13. 4. 2016	CM M. Sochora <ul style="list-style-type: none"> – doplňující informace k Výstavě vín 17. 4. 2016 – Tomáš Sláma – starosta M. Říha seznámil členy o přípravách na 120. výročí Krúžku – Bruno Vognič připomenul termín uzávěrky pro odevzdání příspěvků do Vědomosti 30. 4. 2016 – volná zábava při zpěvu a tanci	95
11. 5. 2016	CM Žandár <ul style="list-style-type: none"> – informace z výboru 9. 5. 2016 – společná oslava jubilatů: Jarmila Šimanová (65), Miloš Gavenda (65), Pavel Fiala (80), Toník Slovák (80), Rosta Vorálek (80), Helena Šálová (80). K oslavencům promluvili Mirek Říha a Jožinek Šenk, J. Šimanová se představila sama. – zpívalo se a tančilo a celý večer byla přátelská zábava	115

Hody byly, hody budou

V jedné dědině pod horama měli hody. A čím jsou hody? No naše! Tetky už štrnáct dní líčily v izbách aj věnku a zametaly před chalupama. Dědina napucovaná jak družka, modrúcké obrovnnání svítlo do ulice a za okna trčaly rozmarýny. Tož, hody možú začat...

Kdyby byli všichni krúžkaři zároveň souseďe a krúžek byl opravdovou slováckou dědinou, věřím, že by to v ní před hodama vypadalo přesně tak, jak píše pan Galuška ve svém „Slovácku sa súdí“. Ale my jsme v Praze. Ovšem i tady, ve velkoměstě, žije něco tak nádherného jako jsou hody. A i v Praze mohou být hody veselé – a to jsou ty krúžkové vždycky!

Letos byly hody kyjovské. Stárkování se ujal Vláďa Ulčar a jemu po boku stála stárka Inka Pauknerová. Musím říct, že jim to moc slušelo. Ince jsem celý večer záviděla krásnou červenou pávku. Co jsem ale Ince nezáviděla, bylo spravování do kroje, neboť předpokládám, že stála, obě ruky hore (jak kdyby se rozvíčovala na šroubování žárovek) a čekala, až jí holky pomůžou obléct.

Kolem půl osmé to začalo. Po průvodu dědinou – u nás sálem, společném verbuňku šohajů z chasy a oficiálním povolení hodů starostou

Krúžku a jedním radním se šlo pro stárku. Ta s tím zřejmě počítala, a tak nachystala stárkovi klobúček, který si písničkou vyprosila a nějaké to víno. No a pak hurá pro věnec. (Když jsme měli zkoušku na hody, ptal se Martin, kdy má začít hrát marš. Vláďa konstatoval: „Až uvidíš, že jsme zapálili věnec.“) Věnec nejenže se v pořádku zapálil a Martin včas začal marš, ale taky se v pořádku uhasil a Martin včas skončil marš. Pak následovalo sólo pro stárky a jejich rodiče a po sérii kyjovských skočných už na parket vodili krojování „civil“.

Ovšem ti krojování: na hodoch se objevilo několik šohajů s kyjovskou pantlů ve tvaru „dej přednost v jízdě“ na korduli, potom zástupci plameňáků (čtete: majitelé podlužáckých červenec) a klasicky nějakí ti Hornáci a Dolňáci. Děvčice byly nezávisle na kroji pěkné šecky. No, krojování bylo dost.

Tři muziky vyhrávaly! Muzika Martina Sochora, muzikanti z Rosénky a zábavu uzavírali švarní chlápci ze Žandáru. No, reknite, kde hrají o hodoch tři muziky? To nemají kolikrát ani na Moravě! (My na Hornácku nemáme ani těch hodů) A že to hrálo! (Tatíček už týdeň před hodama slintali plátek... Mamička také nezaháleli, tá zas týdeň pekli cukrové.) Když Martin začal během první sady polek a valčíků „Hody byly, hody budou, zabili sme kozu chudú“, tak už hodové zábavě nic nechybělo... Kolem půl druhé ráno jsme odcházeli z Gongu a v tu dobu už bylo jasné, že se ty krúžkařské hody povedly a všechno proběhlo, jak mělo.

Tož, hody sú za nama. A že byly veselé! Ale to mosá být každé porádné hody. A co popřít našim stárkom? Tož, stárkům Ince a Vláďovi přeju a držím palce, aby ten jubilejní rok Slováckého Krúžku zvládli co nejlépe.

ANIČKA JAGOŠOVÁ

Vánoční hra 2015

Rok se s rokem sešel a jako se už stalo v Krúžku tradicí, na vánoční besedě v prosinci se konala velká akce.

Na začátku večera vystoupil sbor dětí členů Krúžku, složený z nadějných budoucích členů Krúžku. Tento sbor v doprovodu cimbálové muziky zazpíval několik vánočních koled. Zde už se projevil několik budoucích sólistů.

Poté vystoupil dívčí sbor také s několika tematickými vánočními písněmi, na které navázal mužský sbor v čele se sólistou Karlem Medkem. Po strhujícím přednesu několika písní došlo na „zlatý hřeb večera“ – tradiční vánoční hru.

Hra byla předváděna v tradičním složení, pouze několik rolí mělo nové představitele, kteří se svých výstupů zhostili na jedničku. Kromě jednoho z čertů a opět nového představitele Heroda byl v hlavní roli i živý Ježíšek v podání dvouměsíční herečky.

Rádi bychom poděkovali Mirce Sochorové, které se jako obvykle ujala organizace a nácviku – věnovala tomu spoustu času a trpělivosti. Už teď se těšíme na další ročník vánoční hry.

PETR SMETANA

Kočárkování

Každý rok se scházíme u nás v Běchovicích s malými dětmi našich krúžkařů a připravujeme společně vánoční program. Domluvili jsme se, že je škoda vidat se pou-

ze jednou za rok, a tak vznikla akce určená dětem – Kočárkování. Podle názvu je již zřejmé, že je určena i těm nejmenším včetně jejich dopravního prostředku.

Tento rok jsme 13. září zavítali do stře-dočeského Polabí, do Ostré. Nádherné počasí. Nejprve cesta lesem, pak kolem místního rybníka, vše zakončeno návštěvou historického centra řemesel Botanicus. Nejen děti, ale i rodiče, cestou za pokladem plnily řadu náročných úkolů. Procvičili si nejen svoji fyzickou kondici, ale i bystrost či paměť.

Sladkou třešničkou na dortu bylo hledání pokladu, které probíhalo v romantickém

zákoutí podél ramene Labe s nepojízdnou lodí vytaženou na břeh. Všichni se pustili s urputnou vervou do hledání, ale vytoužený poklad byl velice dobře ukryt! Šťastným nálezcem se po zásluze stal Matýšek Kapras, který se s ostatními o své dobroty podělil.

Odpoledne jsme zakončili prohlídkou historického centra Botanicus. Někteří se snažili narýžovat co nejvíce zlata, aby vylepšili svoji rodinnou situaci, jiní vyráběli mýdlo, či svíčky. Kočárková sekce se vydala na procházku krásně zbarvenými bylinnými zahradami a arboretum, s návštěvou místních pštrosů.

Unaveni, ale spokojeni jsme se vrátili vlakem zpět do Prahy. Příští rok zase vyrazíme! Takže nachystejte kočárky, děti a vyrazte s námi!

Kaprasovi, Beťákoví, Vackovi, Kačalovi
a za organizační „štáb“

MIRKA SOCHOROVÁ

Fašankové veselí v Karlíně

V sobotu druhého února jsme byli po loňské úspěšné premiéře opět účastníky Karlínského masopustu. V dobré náladě, leč někteří na poslední chvíli (či ještě trochu později), jsme se sešli v Domě dětí a mládeže Spektru na Karlínském náměstí. Slunce svítilo, obloha byla jasná a především rtuť teploměru se vyšplhala výše, než před rokem. Po převlečení jsme vyrazili proti trase průvodu ulicí Křížíkova do Kaizlových sadů, které se již začaly slušně plnit lidmi. Oproti loňskému roku jich bylo minimálně dvojnásobek. Někteří dospělí, ale především děti, se v duchu masopustního veselí zahalili maskami.

Posilnění a trochu rozehrátí, jsme se během zahajovacího programu poprvé předvedli před diváky. Nejprve se do toho opřeli naši muzikanti, na které navázala chasa pásmem ze Strání.

Pak jsme se již všichni šikovali do čela průvodu, v němž jel vůz tažený dvouspřežním. Na voze vyhrávali dva Martinové s Radkem a rozeznávali karlínskou ulici lidovými písněmi z Moravského Slovácka. Hned za nimi šla chasa, která letos musela

držet svižnější tempo průvodu. Při každé zastávce jsme společně začali tance z jiné dědiny či města, a i když se dal průvod opět do pohybu, snažili jsme se ještě v tanečním kroku držet své místo v čele průvodu. V párovém tanci to šlo někdy obtížně, ale při verbování to nebyl problém. Živě barevné hornácké kroje v pohybu už z dálky přitahovaly pozornost a lákaly další kolemjdoucí na místo konání hlavního programu masopustu, jímž bylo Karlínské náměstí. Ani jsme se nenadáli, a už jsme zatáčeli ke Karlínskému Spektu, místu zkoušek chasy. Před ním již bylo připraveno pódium, stánky a mnoho lidí, kteří průvod očekávali.

Ač přivedením průvodu naše oficiální účast končila, nerozjeli jsme se domů, ale znovu si našli místo, na němž jsme mohli pokračovat s hraním, zpíváním a tancováním. Bavili jsme všechny, které upoutala atmosféra folkloru Slovácka a našeho krúžku, a hlavně sami sebe. Děkuji všem, kteří vystupovali, a těším se, že se tu sejdemé příští rok, znovu si to užijeme a budeme opět rozdávat fašankové veselí.

ONDŘEJ SAMEŠ

Moravský ples 2016

Letošní Moravský ples důstojně oslavil své šedesátileté jubileum. Velká účast krojovaných účastníků z Moravy i stovky pravidelných návštěvníků z Prahy opět vytvořily společnou krásnou přátelskou atmosféru, která je pro Moravský ples tak typická.

Jubileum svádí k ohlédnutí na roky minulé. S jistou nostalgií i zadostiučiněním vzpomínám na začátek devadesátých let minulého století, kdy jsme se jako spolek osamostatnili, kdy zanikl tehdejší oficiální pořadatel plesu Kulturní dům hl. m. Prahy a my jsme stáli před rozhodnutím, co s plesem dál. Nebyli jsme na tak velkou akci připraveni. Když jsem na výboru Krúžku přednesl návrh, abychom to vzali na sebe, žádné velké

nadšení nenastalo. Nicméně po prohlášení, že se o to postarám a případné finanční fiasko beru na sebe (nevím, z čeho bych to tehdy zaplatil, ale pevně jsem věřil v úspěch), tak to výbor odsouhlasil. A tak jsme se do toho s Helenou Šalovou pustili. Začátky byly skromnější co do počtu účinkujících i návštěvníků, nicméně znovuoobnovení Moravského plesu se podařilo a my jsme mohli pokračovat dál. Už **od počátku byl ples koncipován jako přátelské setkání lidí z Moravy i Prahy, kteří mají rádi tento kout naší země se vším, co**

k tomu patří. Nešlo nám o přehlídku souborových špiček, nýbrž o večer strávený mezi svými, o prožitek z pěkné lidové zábavy, kde se všichni baví pospolu. A samozřejmě také o předvedení krojového, tanečního a pěveckého bohatství rodného kraje. Dnes s hrdostí můžeme říci, že se nám to podařilo. Díky plesu získal Krúžek na Slovácku (a nejen tam) skvělé renomé, každoročně máme plno, ples si stále udržuje svůj charakter, což nám s povděkem po každém ročníku opakují naši přátelé z Moravy i pražští návštěvníci.

Za ty roky se osvědčil typický scénář rozvržený do několika bloků:

- **Slavnostní zahájení plesu** v 19.30 hod. ve Velkém sále oznamuje PODLUŽANKA fanfárami. Následuje píseň *Při strážnické bráně* v podání mužských sborů. Po uvítání hostů představujeme krojované účastníky. Letos reprezentovali jednotlivé regiony:

DOLŇÁCKO: Huštěnovjané a Muzejní spolek z Huštěnovic, CM Jaroslava

Čecha z Uherského Hradiště, krojovaná skupina z Hluku, Slovácký soubor Kyjov, ze Svatobořic-Mistřina Slovácký krúžek, soubor Lúčka a soubor Mistřín, Mužský sbor Rohatec

HANÁ: soubor Klas z Kralic na Hané

HANÁCKÉ SLOVÁCKO: soubor Kordula z Velkých Bílovic a Chasa Němčičky
PODLUŽÍ: Chasa Prušánky, dechová hudba Podlužanka

PARTNERSKÉ SLOVÁCKÉ KRÚŽKY: Slovácký krúžek Brno a Slovácký krúžek a Skaličané z Bratislavy

PRAŽSKÉ NÁRODOPISNÉ SPOLKY: Spolek rodáků a přátel Hané v Praze, Valašský soubor Krušpánek a CM Kyčera, soubor Hroznka s CM Muzička a samozřejmě hlavní pořadatel – Slovácký krúžek v Praze s CM Martina Sochora a CM Žandár

- Po úvodním defilé následuje **předtančení**, kde dostávají prostor vybrané soubory ke krátké ukázce tance typického pro svůj region. Letos se předtančení

účastnili: Hanáci Praha, Slováký soubor Kyjov za doprovodu CM M. Sochora, MS Rohatec, soubor Hrozénka s CM Muzička, soubor Krušpánek s CM Kyčera a závěr obstaral Slováký krúžek v Praze posílený o chasu z Kyjova s CM M. Sochora.

• Slavnostní zahájení je ukončeno **nástupem všech krojovaných a společným zpěvem písně *Moravo, Moravo***.

• A pak už nastává **volná zábava** ve všech prostorách Národního domu, kdy zaznívají písně ze všech koutů, kdy potkáváte samé rozesmáté tváře. To vše po celý večer a kupodivu, při tom množství vína, které k takové zábavě patří, bez jakýchkoliv vážných incidentů. Inu dobrá nálada přináší dobrou mysl.

• Průběh večera je pak obohacen o **Moravskou besedu** za doprovodu Podlužanky, která se tančí ve Velkém sále. Zájem o ni je tak velký, že bychom

k tomu potřebovali snad Spartakiádní stadion na Strahově. Letos byli vyzváni tanečníci a tanečnice z Kyjova, Prušánek, Svatobořic-Mistřina, Velkých Bílovic, Němčiček a jako každý rok Hanáci Praha (letos i s Klasem) a Krušpánek. Celé to má na starosti k naší plné spokojenosti Mirek Konečný.

Závěrem si dovoluji parafrázovat osobní vyjádření primáše renomované cimbálové muziky Jaroslava Čecha Honzy Rajmice: „Hrajeme na plesech často, už nás to mnohdy ani nebaví hrát lidem, co se baví u stolu, ale tady jsme ožili. Tolik nadšení a radosti před muzikou, to potěší, to nám zase dalo novou mízu.“

K tomu není co dodat, tato vyjádření neslyšíme poprvé, je to pro nás radost, ale také závazek. Tak udělejme vše pro to, aby tomu tak bylo i v letech příštích!

MIROSLAV ŘÍHA

Moravo, Moravo, Moravěnko milá...

Stalo se již naší milou tradicí účastnit se každoročně Moravského plesu, pořádaného naším bratrským Slovákým krúžkem v Praze. Nejinak tomu bylo i letošního roku, kdy jsme naši návštěvu spojili i s malou dávkou kultury v podobě návštěvy stále výstavy barokního umění v českých zemích, instalované ve Schwarzenberském paláci. Po obědo-večeři ve vynikající staročeské hospůdce „U Pravdů“ jsme se pak s naším obrovitým kufrem odebrali do Národního domu na Smíchově, kde nás počínaje vstupem po celou cestu až do šatny vítaly usměvavé tváře našich hostitelů a přátel dávných i novějších.

Pro mě osobně není pražský Moravský ples jen místem, kde tradičně vyslechnu v Arbesově sále i jinde krásné slovácké melodie v podání muziky Martina Sochora, muziky Žandár a jiných.

Pravidelně se zde setkávám s přáteli z pražského i bratislavského krúžku, bývalými tanečnicí a muzikanty našeho krúžku, probereme, co nového v souborech i našich rodinách. Nejinak tomu bylo i letošního roku. Bohužel, za Slováký krúžek Brno krom nás čest souboru hájili pouze Zuzka Janíková, tanečník Štěpán, ještě jedna tanečnice a manželé Muselíkovi ze souboru Šafrán.

Když jsem byla dotázána, co se mi na plesu líbilo, byla odpověď vcelku jednoduchá. Líbilo se mi vystoupení pražského krúžku – mělo švih, zpěváci velmi pěkně zazpívali, líbil se mi i tanec, líbily se mi obě muziky pražského krúžku, atmosféra v sálech, pohostinnost našich přátel. Horší bylo odpovědět, co se mi nelíbilo. Na Moravský ples se vždy velmi těším, takže nebylo jednoduché vyjádřit se k této otázce. Leč vzpomněla jsem

si. Ještě před začátkem slavnostního defilé se ze sálu ozvala píseň Michala Davida „Já chci žít non-stop“ v podání zpěváka a zpěvačky. Přiznám se – to jsem vlétla do sálu (již v kroji), postavila se pod pódium a uhranutě na oba protagonisty zírala, dokud si mě nevšimli a neotázali se, co si přeji. Zeptala jsem se jich tedy, jestli jsem tam dobře na Moravském plese, načež se dotýcní rozesmáli a uklidnili mě, že ano a že se tato píseň bude hrát až hodnou dobu po půlnoci. Uf, díkybohu! Domnívám se však, že pop muzika skutečně na Moravský ples nepatří.

Dalším zážitkem pro mě byla návštěva baletního mistra Vlastimila Harapese, obklopeného VIP osobami (prý). Když mi to kamarádka Maruška prozradila, dala jsem před kávu přednost nenápadnému „okouknutí“ této osobnosti, kterou

jsem vždy velmi obdivovala, se slovy „nejdřív Harapes, pak bude kafe“. Pokud jsem měla možnost si všimnout, dotyčný umělec se choval velmi hezky i k neznámým lidem prosícím jej o společné foto.

Ples nám rychle uběhl, jako všechno krásné, i když pro nás úžasné zážitky

neskončily v neděli nad ránem, alébrž pokračovaly díky laskavému pozvání Aničky a Bruna Vogničových, s nimiž jsme strávili krásnou neděli a navštívili společně horu Říp. Já sama jsem si tímto doplnila „kráter ve vzdělání“, neboť na Řípu jsem byla poprvé v životě. I svatý Petr nám přál – pršet

začalo, až naše procházka skončila.

Velké díky patří všem členům pražského Slováckého krúžku, starostovi, muzikám, přimáším, všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu plesu. Již nyní se těším na ples roku 2017, a nejen na ten.

HANA DOSTÁLOVÁ
Slovácký krúžek Brno

Nesmím zapomenout poděkovat všem, co přiložili ruku k dílu, ať přinesli vzorek, pomáhali nalévat, připravili diplomy, či rychle zpracovali výsledky. Zároveň bych chtěl poděkovat Žandárům, kteří

nám hudebně zpřijemnil večer. Už teď se těším na příští rok.

Ještě jednou velký dík všem.

VOJTA BĚTÁK

Krátce o tom našem koštu pálenek

Jak se už asi stalo dobrým zvykem, tak jsme na březnové besedě okoštováli, co dobrého nám daly naše sady. Na

třetím ročníku jsme měli dohromady 27 vzorků pálenek a likérů různých druhů.

Kategorii slivovic vyhrála letos pálenka pořadatele Vojty Bětáka, těsně následovaná vzorkem Aničky Jagošové. Nejlepší hruškovici dodala paní Šalová, z meruněk nám chutnal nejvíc vzorek Františka Oslzlého a nejlepší kalvados přinesla paní Prudíková. Mezi nezařazenými pálenkami nás okouzila borovička Mirka Kučerky a letošní novinku, kategorii likérů, vyhrál s ořechovkou Vašek Piluša.

P.S.: Na závěr seznam vystavovatelů:

SLIVOVICE	HRUŠKOVICE	KALVADOS	OSTATNÍ
Kučerka	Kučerka	Prudíková	Kučerka – borovička
Běták	Šalová	Běták	Jagošová – broskev
Jagošová		Medek	Trnčík – řecký
Čamrová		Macháček	
Říha	MERUŇKY		LIKÉRY
Sukaná	Burian		Kučerka – griotka
Vognič	Oslzlý		Jagošová – bez
Polonský	Tesárek		Piluša – ořechovka
Smetana			Oslzlý – mandloňovica
			Oslzlý – ořechovka

A byl zase košť, tentokrát jubilejní...

Vážení a milí,

v neděli 17. dubna jsme společně uspořádali 20. výstavu moravských a českých vín v hotelu Olšanka. Podávám o ní alespoň krátkou zprávu. Jejím jádrem určitě musí být poděkování Vám všem, kteří jste se na akci jakkoli podíleli. Snad takhle budu mít jistotu, že se naše díky dostanou opravdu ke všem.

Nejprve ale dovoďte, abych napsal některé postřehy osobní: Já jsem si letošní jubilejní košť užil, bez ohledu na stres, který pořádání takové akce s sebou nese. Jsem moc rád, že za celou

dobu příprav této akce, ani v jejím průběhu, nedošlo k žádné vážnější kolizi. Ty drobnější se „za pochodu“ vyřešily. Myslím, že během celého košťu vládla mezi návštěvníky, kterých je rok od roku více a akci si pochvalují, i nalévači docela pohodová atmosféra. Takže jako první musím vyzdvihnout práci nalévačů, pokladníků a muziky, bez nich bychom ten den byli ztraceni – proto mé první poděkování patří jim. Výstavní výbor se taky snažil a můžeme konstatovat, že akce byla ve všech směrech úspěšná. Počtem vín jsme překročili magickou hranici **521 vzorků od 173 vinařů**.

Vzorků **Rýnského ryzlinku na hodnocení se sešlo rovněž velké množství a to 113**. Ještě není uzavřena ekonomická část košťu, ale mohu sdělit, že i po této stránce jsme dopadli výborně. Příprava této jednodenní akce ale trvá téměř dva 2 měsíce a mnoho desítek hodin jí během této doby věnuje hlavně:

Výstavní výbor ve složení: Rosta Mazáč – bez jeho tabulek a logistické přípravy by to nešlo, připravuje technické zpracování katalogu výstavy. Vláda Ulčar – zajišťuje svoz a přípravu pro číslování vzorků (nezávidím, neboť jde ze sklepa do sklepa a jako řidič suší hu...) Petr Smetana – zajišťuje číslování vzorků a lidské síly na akci a koordinuje hodnocení i košť. Mirek Říha – řídí administrativní a ekonomickou přípravu akce. Tomáš Sláma – na mě již po několik let padla volba vedoucího výboru a tím pádem jsem „děvče pro všechno“, hlavně pak pro sestavení degustačních komisí a dozor nad průběhem hodnocení vín. Musím za sebe konstatovat, že jsem měl velice dobrý pocit již od začátku přípravy letošního košťu, náš tým pracuje v tomto složení již několik let a máme své úkoly již zažitě. Děkuji svým kolegům ve výboru.

Dále bych chtěl poděkovat dalším členům krúžku, jmenovitě: Kačce Slámové – za telefonování vinařům se žádostí o vzorky a administrativu při přípravě svozu, Tondovi Houskovi za získání a svoz vzorků od vinařů z Čech, Vojtovi Bětákovi za číslování a administrativní zajištění ochutnávky

hodnocených vín, Aničce Jagošové za číslování a administrativní zajištění ochutnávky hodnocených vín, Ludmilce Prudíkové za statečné nalévání degustačním komisím, Dušanovi Macháčkovi za propagační činnost a pak i mnoha dalším, kteří pomohli s číslováním vzorků, zajištěním průběhu ochutnávky při hodnocení Ryzlinku rýnského a s propagací akce (roznášením letáčků a rozesláním pozvánek na košť přes své sociální sítě či email a tak podobně). Rád bych vás zde vyjmenoval, ale zapojila se vás velká řada a tak jistě víte, kterým směrem jde moje poděkování. Děkuji také krúžkařské degustační komisi, že se „propila“ všemi rýňáky a troufla si je zhodnotit, byť měla v zádech komisi odbornou.

Podporu akci zajistil i Vinařský fond ČR a společnost Eskira, bez které si vydání a zpravování katalogu akce nedokážu představit.

A naše poděkování patří i všem krúžkařům a jejich přátelům a známým, kteří na akci dorazili a vytvořili tu správnou atmosféru, aby košť vůbec byl tím správným koštěm.

Myslím, že úspěšným Moravským plesem a Koštěm máme v letošním jubilejním roce krásně nakročeno k tě podzimní oslavě 120. výročí krúžku.

Za výstavní výbor vám všem děkuji a těším se na ty košťy další!

TOMÁŠ SLÁMA

P.S. A pro ty, kteří ještě nevědí, jak to celé dopadlo, je zde tabulka.

ŠAMPIONI VÝSTAVY

(nejlépe hodnocená vína z obou kategorií)

vz. č. 722 **Ryzlink Rýnský 2015** PS, suché

VINAŘSTVÍ VOLAŘÍK

vz. č. 7113 **Ryzlink Rýnský 2015** PS, Botrytický sběr

VINAŘSTVÍ RODINA KÖLBELOVA

Nejlépe hodnocená vína

Odborná komise		Komise Slováckého krúžku	
vzorek	vystavovatel	vzorek	vystavovatel
VÍNA SUCHÁ A NEZAŘAZENÁ			
1. místo			
722	Vinařství Volařík	793	Znovín Znojmo, a.s. se sídlem v Šatově
2. místo			
724	ZD Němčičky	708	Moravíno Valtice
3. místo			
702	Karlík Pavel	735	Vinařství Vaďura
VÍNA SE ZBYTKOVÝM CUKREM			
1. místo			
7113	Vinařství rodina Kölbelova	755	VÍNO BLATEL a.s.
2. místo			
7100	Vinice - Hnanice, s.r.o.	723	ZD Němčičky
3. místo			
761	Bábíček Vacenovský	7105	Funk Karel, Ing.

ODBORNÉ KOMISE

Jiří Čábelka, Karel Slavík,
Vladimír Smutný

Marie Mlynaříková, Martin Busta,
Tomáš Sláma

KOMISE SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU

Miroslav Říha, Petra Slámová,
Ondřej Sameš

Antonín Houska, Vladimír Ulčar,
Josef Šenk

„Těžká administrativa“ –
vyhodnocování výsledků

Zahájení degustace

Dobrý nápad?!

V úterý 2. února na zkoušce mužského sboru se jen tak, mezi zpíváním a svlažováním namáhaných hlasivek, zmínil Brunek Vognič o blížících se akcích v Brně a v Bratislavě. Tedy přesněji o plesu 6. 2. v obou městech. Jako správný hecír nabádal k hojně návštěvě, zejména toho brněnského. Jak uspěl nevím.

Zato ale vím, že jsem v pátek k večeru dostal, jak jinak, dobrý nápad. Zeptal jsem se své drahé polovičky, co bude dělat v sobotu. Pokrčila rameny a už předem trnula,

co to zase bude za „perlu“ co ze mne vypadne. A dočkala se. Pojedeme do Bratislavy! Jsem úžasný organizátor – mládež pátrala na internetu po rozumném spojení Praha – Bratislava, aby byl čas i na malou procházku městem, Zdenka přežehlila

drobné nedostatky na krojích, já, z pohodlí gauče hledal v mobilu číslo, abych získal potřebné informace – kde a v kolik.

Vyšlo mi to na výbornou. V Bratislavě nás na nádraží očekával Julo s dokonalým plánem odkud a čím do Záhorské, v kolik se začíná a ujal se i našich krojových zavazadel. Příjemně jsme se prošli, dali si skvělé škvarky na „Fašanku v Zillindre“ při cimbálové muzice na pěší zóně u starého divadla, potkali první bratislavské krúžkaře. Tiše nám záviděli. Janka neměla jinou volbu, než jít do práce na noční. V autobuse č. 37 směr Záhorská se pár stanic před kulturním domem ozvala poznámka – bože, ještě jsem nepila a mám vidiny – Pražáci a tady!

Přivítání bylo jako vždy ohromné a hlavně opravdu od srdce. Ples zahájil po slavnostním nástupu krojovaných účastníků starosta krúžku Petr Fajkus s tím, že je pojat jako fašanková zábava, chlapi se ukázali jako „podšabláry“ bez ztráty kytičky či, bože nedej, na životech (věkový průměr 67 let, nejstarší tanečník má 84). Ženy

v nažehlených krojích odzpívaly svůj podíl na fašanku a už byl čas na tanec, víno a zpěv. Že se všichni výborně bavili, je, myslím, známá věc, to naši přátelé z Bratislavy opravdu umí. K tanci vyhrával orchestr samé staré dobré „fláky“, muzika bratislavského krúžku se pyšnila krásně znějícím novým cimbálem. Dobře jsme si popovídali, dozvěděli jsme se novinky, například – bratislavský krúžek je pozvaný k účasti na krajském setkání na podzim v Praze. Doufám, že nám dají vědět, kde a kdy, abychom je mohli svojí účastí jako publikum podpořit. Určitě se těšíme i na příslibenou účast na našem plese 20. 2. a úctyhodném výročí našeho krúžku na podzim tohoto roku. Prostě pohodový večer protažený do mladé noci. Kulturní dům jsme opouštěli ve tři hodiny do chladného a hlavně pořádně větrného rána taxíkem, nejprve na poslední sklenku výborného vína u Majky doma, pak nám tento anděl strážný přivolal další taxi do Bratislavy k vlaku domů. Díky všem!

Doufám, že jsme byli důstojnými zástupci našeho krúžku. Že jsme byli překvapením, je jisté.

TONDA HOUSKA

Tak Toničku (a Zdeničko),

Abys věděl, k Tvoji otázce v prvním odstavci jak jsem uspěl, či neuspěl – uspěl, ale jenom stejně jako Ty, u své věrné manželky. Naše přípravy byly o něco skromnější – nebylo koho úkolovat, s kým smlouvat. Protože jsme posledně navštívili kamarády z Bratislavy, a do Brna je to o nějaký kilometr přeci jenom blíž, rozhodli jsme se letos pro Brno. Autem na otočku.

Zatím, co Vy jste putovali za Fašiangovým večírkem vlakem, my jsme si užili fašanek tento den dvakrát. Odpoledne v Karlíně, kde jsme se rádi zapojili do průvodu, kterému ten správný fašankový ráz dodávala naše chasa a muzika. Jinak zde byly k vidění různé atrakce, včetně artistů na chůdách, skákači na pérech - typičtí pro země na západ od nás, stejně jako řízná dudácká muzika ve skotských krojích. Mile nás překvapila nadšená odezva početného karlínského publika i četnost a nasazení našich aktivních krojovaných krúžkařů.

Toho dne druhý fašanek jsme absolvovali už v Brně. Letošní ples Slováckého krúžku v Brně byl koncipován jako fašankový, a také byl i tak uveden pod názvem „Fašanku, fašanku ...“. Fašankové občůzky a s ní spojených zvyků a tanců jsme se dočkali v hlavním vystoupení organizátorů plesu. Nápaditost vystoupení byla obdivuhodná a výkon jako obvykle reprezentativní.

Ostatně celý ples byl pro nás pohlazením po dušičkách. Milí, příjemní a pozorní přátelé nás hýčkali, žádné starosti a povinnosti, výborné muziky: Cimbálová muzika Matěje Kůrečky z Poddvorova i krúžková primáše J. Pokorného spolu s Žerotínem vytvářeli prostor pro plnohodnotné vyžití.

Nevyužili jsme privilegia hostů – vyčleněného prominentního stolu a sedavou část pobytu strávili s blízkými – starými i novými. Došlo na různá témata, včetně ladění spolupráce redakčních rad krúžkařských publikací. Odezvu si ostatně můžete pročit v dnešní Vědomosti.

Zakoupením pár desítek lístků bohaté, pro nás jako obvykle zakleté tomboly, jsme Brňákům přispěli mírně do rozpočtu. V pohodě, s milou vzpomínkou na krásné lidi a dobře strávený čas jsme dorazili nad ránem domů.

Manželé Vogničovi

Kyjovjáci opět v Praze

Již několik let pravidelně jezdíváme do Prahy vystupovat při vánočních a velikonočních trzích organizované firmou Taiko na Staroměstském náměstí. Do Prahy jezdíme zpívat lidové koledy na vánočních trzích převážně s kamarády z Horňácka. Tentokrát jsme přijali pozvání na 25. a 26. března na Velký pátek a Bílou sobotu pouze my Kyjovjáci, abychom předvedli program „Na Kyjovských lúkách“.

Před zcela zaplněným Staroměstským náměstím zazněly bohatýrské písně v podání mužského sboru z Kyjova, táhlé i škádlivé zazpívaly Tetky z Kyjova a krásu kyjovských krojů umocnily temperamentní kyjovské tance v podání taneční skupiny Pajtáši.

Obě vystoupení doprovázela hudecká muzika z Kyjova ve složení – basa Jura Petrů, kontr Jindřich Pleva, klarinet Přemek Máčel, prim Josef Pokorný. Celý program zakončili s velkou chutí folkloristé „šlaháčkou“ na Kyjovsku.

Je mou milou povinností zde moc poděkovat všem kamarádům a kamarádkám z pražského Slováckého krúžku, kteří nás po celé dva dny věrně doprovázeli, zvláště pak Martinu Sochorovi za výpomoc v muzice a Soni Plzákové za organizaci krásných společných setkání se zpěvem ve večerních hodinách.

Velmi si vážíme také všech našich příznivců, kteří si v tak velkém počtu přicházejí zhlédnout a poslechnout naše lidové písně a tance z Moravy, které jsou nádherným obrazem naší minulosti.

Za všechny účinkující

HANA PETRŮ

Od vinobraní k Martinovi

Slovem vinobraní v dřívějších dobách lidé rozuměli především vyvrcholení práce ve vinicích, což byla zase práce. Tentokrát práce se sběrem hroznů a jejich zpracováním. Na otázku, kam jdete, se odpovídalo sbírat (hrozny). Dnes slyšíme, že se hrozny řežou, případně sklízají. Ještě

horší je, když se mluví o sklizni hrozna, případně v obchodě o ceně hrozna. Hrozně je z toho hrozna vinohradníkům. Pak je tu druhý význam

slova vinobraní. Jde o vinobraní jako svátek, oslavu, případně bohaté pití. Rozsah a bohatost vinobraní závisí na velikosti obce i dalších okolnostech. Mnohde se vinobraní slaví, i když v daném místě vinice nejsou. Jde tak většinou o vzpomínku obyvatel měst na jejich venkovské kořeny. Mnohý účastník současného svátku vinobraní o práci ve vinici už ani nezavádil. Starostlivý a poctivý vinař však svátkem vinobraní rozumí poděkování přírodě, ale i vyjádření spokojenosti se svou prací.

Slavnost vinobraní bývá v moravských obcích spojována se zarážením hory, i když zarážením hory je dávný zvyk předcházející sklizni o mnohý týden. Dalo by se říct, že slavnost vinobraní je pro vinaře jakýmisi menšími hody. Proto sem patří také muzika, zpěv, kroje a příjemné výsledky kuchařského umění.

V dobách našich předků byl hlavní částí velmi výpravny průvod obcí, po něm následovala před Besedním domem, později na nádvoří kulturního domu ukázka Zarážením hory, a pak celovečerní taneční zábava. V posledních letech se z tohoto svátku stává spíše příležitost pro návštěvníky z okolí, hlavně z měst, k návštěvě mnohých sklepů a presůzů za účelem bujarého ochutnávání tekutého slunce, takže domácí návštěvníci se stávají menšinou. Vinařský svátek je tak více záležitostí konzumní a ekonomickou. Nejruznější dny otevřených sklepů se v našem kraji konají poměrně často, tedy i mimo sváteční vinobraní. Ve větších obcích jako je Znojmo, Mikulov a Hustopeče objevíme při vinobraní v průvodech středověké hudebníky, historické

postavy, koňšely v kočárech, purkmistry, perkmistry, šlechtičny, rytíře, také různé řemeslníky. Nechybí ani alegorické vozy. Hlavní však bývá krojovaný průvod. Po ukončení průvodu je např. v našich spádových Hustopečích na náměstí bohatý program na pódiu. Dalším lákadlem jsou otevřené sklepy a mázhauzy, kolem nichž se ozývá tu cimbálová muzika, jinde něco modernějšího. Patří k tomu i spousta stánků s občerstvením všeho druhu.

Hlavním lákadlem pro hosty, turisty a jiné měšťáky je pití burčáku. Tento částečně zkvašený hroznový mošt je specialitou, která je známá jen na Moravě, v Rakousku (tam mu říkají Sturm), Slovensku a v Maďarsku, ale vůbec jej neznají a nepijí vinaři v ostatních částech vinařského světa. Lidová moudrost říká, že burčák je penicilin, kterého se má pro zdraví vypít tolik, kolik má člověk v těle krve. Problém je v tom, že správný burčák se musí pít ve správný čas. Ten nastává v době, kdy hroznová šťáva začíná kvasit, takže už obsahuje trochu alkoholu, ale ještě v něm zůstává značné množství neprokvašeného cukru. V této fázi je burčák také dost teplý. Toto období přechodu vinného moštu do vína má délku trvání podle odrůdy a podle počasí. Někdy je to jen několik hodin, jindy to mohou být třeba dva dny. Ale burčák, který koupíme ve městě na stánku v pet lahvích, v tomto stavu nebývá. Buď je ještě moc sladký, s nepatrným množstvím alkoholu, případně přešlý, tedy alkoholu je už moc, takže není příliš lahodný. Hlavní problém je v teplotě, protože na stánku jej většinou dostaneme

chladný až studený. Ve Francii zase pijí rané víno Božolé z odrůdy Gamay, které se otevírá a pije až třetí čtvrtek v listopadu, rovněž doprovázené oslavami.

Podívejme se, kde všude slavnosti vinobraní lákaly návštěvníky v minulém roce 2015. Začneme právě tím městským vinobraním, které bylo **12. 9. v Praze - Troji**. Pak už to byly slavnosti v opravdových vinařských regionech: **11.–13. 9. Pálavské vinobraní v Mikulově, 11. a 12. 9. Znojenské historické vinobraní, 12. 9. Strážnické vinobraní, 19. 9. Bzenecké vinobraní, 1.–3. 10. Burčákové slavnosti v Hustopečích a 10. 10. Burčákový pochod Mutěnicemi**. I v našich Němčičkách na Břeclavsku se tato slavnost každoročně koná. Jednou ji doprovází krojovaný průvod s chasníky na koních, figuríny a samozřejmě dechová hudba, jindy jsou pořádány jízdy na bryčkách po katastru obce a v novodobé historii je ukončována burčákovou zábavou na místním koupališti. Pravidelně je u kapličky „U Větráku“ sehrána scénka Zarážení hory.

V moderní době se u nás stává tradicí pít Svatomartinského vína. Lahve s tímto vínem se mohou otevírat až 11. listopadu od 11 hodin. Například v Brně je v tento den náměstí Svobody plné rozličných stánků a uprostřed velké pódium pro bohatý program. Na zahájení přijíždí svatý Martin spolu s družinou na koních ke katedrále svatého Petra a Pavla. Po uděleném požehnání se průvod odebírá přes Zelný rynek na náměstí Svobody. Podobné to bylo v Hustopečích, kde v sobotu 11. 11. v 11 hodin a 11 minut

přijel svatý Martin se svojí družinou před radnici, pozdravil přihlížející obecenstvo, a pak požádal královnu Podzimu, aby předala svou vládu královně Zimy. K pití Svatomartinských vín v tento den patří také Svatomartinská husa. Ta se po celých Hustopečích připravovala nejen ve všech restauracích, ale i ve stanu na náměstí. Jenom krátce připomeneme, že svatý Martin byl vzdělaný, ale skromný, tichý až plachý člověk. Žil mezi roky 316–397 v Panonii (součást Římské říše, dnes Maďarsko). Původně sloužil jako voják, pak byl poustevníkem, knězem a nakonec biskupem. Podle pověsti jel jednou Martin na koni a potkal polonahého žebráka. Mečem rozťal svůj plášť a polovinu daroval chudásovi. Jiná pověst uvádí, že sv. Martin měl být jmenován biskupem, on však váhal a snažil se tomu vyhnout. Když ho hledali, schoval se do chlívků mezi husy, ale ty ho kejháním prozradily. Za tu zradu musí husy dodnes platit svým koncem na pekáči právě na sv. Martina. Třetí pověst vypráví o chudém chalupníkově, který Martina pozval na oběd. Ten našel v chaloupce plno dětí, a když se podíval na hladové oči upřené na pečenou husu, řekl, že nemá hlad a husu nechá dětem. Chudáková žena Martina nutila jíst, že pro děti má jídlo jiné. Pokud by Martin husu neochutnal, byla by to urážka. Proto si sv. Martin nožkem ukrojil kousek husího konce, zadeček. Pochválil kuchařku, pohovořil s dětmi a odešel. Rodina byla ráda vzácné návštěvě, Martin byl zase rád za dobrý skutek a také za dobrou husu. Od té doby se tomu malému kousku pečené

husy říká biskup. Toto označení se používá i u ostatní drůbeže.

Při ohlédnutí za rokem 2015 zjistíme, že pro vinaře byl rokem velmi úspěšným. Vinaři byli spokojeni při vinobraní pracovním i při vinobraní svátečním. Vše bylo ke spokojenosti zakončeno na svátek svatého Martina. Takže si pro rok 2016 můžeme připít na dobré zdraví a na chuť

do práce na polích, zahradách a vinnicích. Aby zase to vinobraní pracovní bylo úspěšné a vinobraní slavnostní veselé. Ať všichni vědí, že umíme dobře pracovat a rovněž pěkně slavit. To vše podle tradic našich předků.

Na zdraví!

FRANTIŠEK OSLZLÝ
z Němčiček

„Valašský frgál“ jinak také nepodařený koláč, vdolek, lopaťák nebo pecák

V minulosti se pekly frgály nejčastěji s hruškovou náplní. Ostatní tradiční náplně – tvarohová, maková a povidlová (povidla ze švestek) – byly

postupem času doplněny o náplně ovocné jako borůvkovou nebo jablečnou. Někdy se však na frgály používaly také náplně z čerstvého nebo kysaného zelí,

Prehľad činnosti Slováckého krúžku a Skaličanú

zima – jar 2016

z mrkve nebo z cukrové řepy. Tradice pečení valašských vdolků – frgálů vznikla přibližně před 200 lety. V chalupách hospodyňky tyto koláče pekly hlavně k největším svátkům v roce jako jsou Vánoce, Velikonoce, hody, svatby a křtiny. V bohatších chalupách se koláče pekly i na neděli nebo na oslavu ukončení práce. Na těsto se používala pšeničná i žitná mouka, která se zamísila mlékem nebo vodou.

Placka musela být uprostřed tenká na stéblo, okraje musely být vyšší, ale po obvodu tenké asi 1 cm. Když byl papír vzácný, koláče se do pece podsypávaly hrubou šrotovanou moukou nebo jen otrubami či plevami. Pec se vymetala smrkovou četinou (chvojím). Příprava náplní na koláče se zpravidla lišila od vesnice k vesnici, někdy i dům od domu. Na Valašsku jsou nejznámější frgály Cyrilovy z Hrachovce, Anežčiny z Palačova, od p. Hiklové z Nádražní ulice. Nyní se dokonce pečou i v Praze u p. Čamrové na Dobešské ulici.

V prosinci 2013 se stal valašský frgál produktem s chráněným zeměpisným označením, které uděluje Evropská komise.

A nyní ten správný recept:

60 dkg polohrubé mouky
12 dkg másla + čtvrt hořč. sklenky oleje
2 žloutky
12 dkg cukru

Do mísy dáme mouku, vytvoříme jamku, do ní dáme kvasnice, 3 lžičky cukru a zalijeme trochou vlažného mléka. Jak kvásek nakyne, dodáme zbytek mléka s cukrem se žloutky, máslem a olejem. Dobře propracujeme a necháme kynout. Pak vytvoříme 4 bocháňky, dáme na vál a opět necháme kynout.

Po nakynutí každý bochánek trošku rozválíme do kulata, přeneseme na vymaštěný plech a tam rukou dotváříme na velké kolo.

Nahoru dáváme nádivku (tvaroh, hrušky, ořechy, borůvky, povidla...) a nakopec drobenku.

Po upečení okraj potíráme mlékem (někdo potírá máslem).

Vychladlé frgály poléváme rozpuštěným máslem s trochou mletého cukru a rumem.

*Dobrou chuť přeje
DANA ČAMROVÁ*

Asociace malířek a malířů kraslic České republiky Vám děkuje za návštěvu

Galerie kraslic

Otevřeno pouze po předchozí domluvě

Libotenice 40

412 01 Litoměřice

tel.: 416 848 088

www.galeriekraslic.cz

galeriekraslic@seznam.cz

777 653 203

Prvou, ale už zabehanou akciou krúžku bola **příprava nášho plesu**, ktorý sme kvôli kolízii s akciou mestskej časti Záhorská Bystrica museli posunúť na prvú februárovú sobotu (**6. 2. 2016**). V tento deň však mali svoj ples priatelia z brnenského krúžku a v Kunoviciach zase fašiangy. Takže náš „24. fašiangový krajanský večierok“ bol ochudobnený o ich účasť. Prijemne nás ale svojou prítomnosťou prekvapili manželka Housková z pražského Slováckého krúžku a veľká bola účasť zo Skalice.

Ďalšou tradičnou akciou krúžku bolo **18. vystúpenie pre Klub občanů ČR 9. 3. 2016**. Prišla sa na nás pozrieť aj pani veľvyslankyňa Lívia Klausová.

23. marca 2016 sme v rámci vernisáže výstavy „Olomoucké pozície“ **vystúpili v Zichyho paláci s kompletnou muzikou s krátkym pásmom slováckych piesní**.

22. apríla 2016 si nás pozvala projektová organizácia **PRODEX s.r.o., aby sme zaspievali a zatancovali na oslave 25. výročia založenia** v hoteli Radisson.

Pravidelné mesačné stretnutia krúžku pri muzike v Doprastave na Košickej ulici podarilo zorganizovať, aj keď sa podmienky pre nás výrazne zhoršili. Marcový termín sme museli dokonca presunúť o týždeň skôr, ale vďaka mailom sme sa v priebehu troch dní dokázali zaktivizovať. V kompletnom zložení prišla nielen muzika, ale prakticky všetci, ktorí sa stretnutí pravidelne zúčastňujeme. Stretnutia sa konali v termínoch **22. 1., 19. 2., 11. 3. a 15. 4. 2016**. Účasť sa pohybovala okolo 80 prítomných.

Všetci krojovaní sa zapojili do nácviku **nového pásma „Dožinky“**, ktorý pre nás pripravila pani Chloupková zo ZUŠ Skalica, chodí k nám do Bratislavy na nácviky. Pripravujeme aj sústreďenie začiatkom júna na Smradávke.

Příprava **Spevníka Slováckého krúžku a Skaličanov** zamestnala najmä Vlada Petratura a Petra Fajkusa. Zostáva ešte záverečná kontrola pred tlačou. Teraz už dúfam, že v druhom polroku bude definitívne hotový.

VLADO ČULEN

Co nového u brněnských krúžkařů, aneb hot-notice od Mirka

Je pozdní jaro roku 2016 a já usedám za svoje PC, abych tak trochu zavzpomínal na to, co se za poslední půlrok odehrálo v dějinách brněnského Slováckého krúžku. Vzpomínám a snažím se uklidnit své nečisté svědomí, neb jsem svému pražskému příteli již na plese pražského krúžku slíbil, že něco napíši.

Důležitou událostí v našem (brněnském) krúžku již tradičně bývá říjnová „hodová“ beseda u cimbalu. Jako v minulých letech i tato byla v režii chasy. Já jsem se bohužel nemohl besedy účastnit, takže jsem ji alespoň dodatečně viděl z fotografické dokumentace. Dle vyjádření účastníků byla beseda velmi živá a tancovalo se prý až do konce. Chasa v ní předvedla lidové zvyky včetně porážení berana. Poté nastal rychlý sled událostí, z nichž je nutno připomenout oslavu **40. výročí našeho dětského souboru Slováček**, které bylo oslaveno slavnostním vystoupením 23. 11. 2015 v Kulturním domě Rubín za účasti chasy krúžku a verbířů ze Starého Poddvorova, doprovázených cimbálkou pod taktovkou Oldřicha Kůrečky.

Ženský sbor krúžku zaměstnala příprava na vernisáž zesnulého Borka Bayera – malíře folklorních i jiných výjevů v expresivním podání (autor kresby použité na plakáty plesů krúžku), mj. otce umělecké vedoucí ženského sboru Yvony Janoškové.

Mužský

sbor se věnoval nácvičku nového pásma pro prestižní vystoupení v Mahenově divadle na počest zesnulého krúžkaře, hudebníka, folkloristy a sběratele, ale především významného hudebního redaktora Českého rozhlasu Jaromíra Nečase. Představení se konalo v režii režiséra Břetislava Rychlíka za účasti předních interpretů rozhlasových vysílání. Uvedme alespoň pro ilustraci „Javory“ s Hanou a Petrem Ulrychovými, Dušana Holého či Milana Křiža pod názvem „A píseň jsem šířil nejraději“. Mužský sbor se svého dílu zhostil, dá se říci, se ctí.

Listopadová beseda u cimbalu byla zajímavá zejména díky pozvanému hostu panu Mojzíru Kyselkovi, vnukovi Františky Kyselkové – sběratelky folklorních písní, který osvěžil památku babičky zajímavou přednáškou k jejímu 150letému výročí narození. Téma bylo doplněno vystoupením hostující chasy z Velké Bíteše s nacvičeným pásmem „královniček“ a číslem **písní ze Ždánic**, zaměřeným na sběratelskou činnost F. Kyselkové, v podání našeho mužského sboru. Nejen

vážně, ale i nevázně, tradičně netradiční scénkou se na besedě rozloučila chasa s krúžkovým klarinetistou M. Zíchou, což byl příjemný protipól k jinak velmi důstojně probíhající besedě.

Ani jsme se nenadáli a už tu byly Vánoce. Je již tradicí krúžku, že se snaží přijít každým rokem s něčím novým. Tohoto náročného úkolu se tentokrát ujala osoba nadmíru povoláná, a to primáš CM Slováckého krúžku v Brně Josef Pokorný. Pod jeho vedením jsme ve velmi krátkém čase nacvičili a následně zdárně uvedli pásmo vánočních koled nejenom na Vánoční besedě krúžku, ale také již tradičně v Kulturním domě obce Heršpice na Vyškovsku. Ženský sbor, podpořený několika zpěváky z mužského sboru, zase zachoval tradici vánočních zpěvů v galerii Skleněnka výtvarnice Alice Dostálové v Březině u Tišnova. Za sebe musím potvrdit, že tradice vánočního koledování „oblíbují“.

Když vynechám oslavu Nového roku a sportovní akci „Po stopách Zlaté lyže“, což jsou oblíbené akce především v řadách pěvců a pěvkyní, a lednovou besedu u cimbalu, dostávám se k nejdůležitější akci krúžku v roce, k Slováckému plesu, na který jste byli pozvaní i vy. **Protože však k nám přijelo „Pražáků“ jak šafránu, zmíním se o plese poněkud podrobněji a budu doufat, že příště vás budeme moci uvítat ve větším počtu.** Letošní ples spadl termínově do fašanku. Snad, nebo právě proto jsme se rozhodli jej i fašanku věnovat a nazvali jej příznačně „Fašanku, fašanku“. Program zajistila naše chasa a za pomoci pěveckého sboru předvedla fašankovou obchůzku

z Horňácka a tanec „podšable“ ze Strání. Širokému okruhu příznivců lidové hudby hrála k tanci a dobré náladě dechová hudba Šardičanka. Kromě dechovky musí být na našem plese samozřejmě cimbálka. Letos jsme měli cimbálky dvě. Naši CM pod vedením primáše Pepy Pokorného a CM Oldřicha Kůrečky ze Starého Poddvorova. Dobrá nálada všech byla podpořena prezentací kvalitních vín z Vinařství Bukovský. Do jaké míry je můj velmi příznivý dojem z plesu oprávněný nechť posoudí účastníci od vás – Bruno a Anička Vogničovi.

Pro mužský sbor, ale tentokrát i pro chasu, však plesem fašank neskončil, neboť již v úterý se obě složky – každá samostatně – účastnily brněnské fašankové obchůzky. Tato akce je v Brně pořádána v součinnosti brněnských folklorních souborů již po několikáté. Mužský sbor krúžku si ji natolik oblíbil, že jeho členové statečně nacvičují podšablové tance i doprovodné zpěvy. Dokonce si sbor pořídil vlastní šable a zajistil si doprovod harmonikáře Stanlyho, který organizačně patří k souboru „Polana“, ale je náš velký kamarád, i když pokaždé říká „chua-pi, tentokrát je to naposledy“. Po fašanku přichází půst. V krúžku se však nepřestává s přípravami na další akce. Tou důležitou je dubnová beseda u cimbalu, letos spojená s koštěm krúžkařských (i nekrúžkařských) pálenek. Chase, která košť organizovala, se podařilo sebrat neuvěřitelných cca **120 vzorků** pálenek. A bylo veselo! Na besedě se hrálo, pilo a zpívalo a kdyby se nemuselo kolem půlnoci končit, kdo ví...

Nyní však trochu vážně. Na velikonoční neděli se ženský pěvecký sbor a dva stateční mohykáni z řad mužského sboru (Mirkové Stanislav a Dostál) účastnili výročního vystoupení v již zmíněné galerii Skleněnka u příležitosti 10letého výročí jejího založení. Náladu byla velikonoční, prodávané kraslice rozmanité, svatý Petr a počasí též byli akci nakloněni.

Před několika málo dny mužský sbor vystoupil na vernisáži knihy „Václav II., král na stříbrném trůnu“, jejíž autor Libor Jan je členem sboru. Při této příležitosti přednesl sbor duchovní chorály „Hospodine, pomiluj ny“ a „Svatý

Václave“. Krůžek se v současnosti připravuje na další akce. Koncem května se mužský sbor účastní setkání sborů v Tvrdomicích. Podobně na tom jsou i ostatní složky. Především by to však měla být, a já doufám, že i bude, účast na Mezinárodním folklorním festivalu Brno, založeném nynějším ředitelem festivalu Milanem Zelinkou spolu s emeritním starostou krůžku Janem Miroslavem Kristem, který proběhne na přelomu srpna a září.

Pro Vědomost v chvatu sepsal

MIREK DOSTÁL

s malým přispěním, velkým hádáním
a jazykovou korekturou manželky Hany

25. výročí Mužského sboru Boršov

V sobotu 5. března t.r. mně bylo dopřáno účastnit se oslavy 25. výročí založení pěveckého sboru „Mužského sboru Boršov“. Oslava se konala v někdejší boršovské starobylé Macenauerově

hospodě, jejíž objekt před lety přestal sloužit původnímu účelu. Členové sboru se mnoha hodinami dobrovolné práce zasloužili o obnovu hlavních původních společenských místností, které pak mohli využívat pro svá vystoupení. Zde také, v sále se starobylými

klenutými stropy, proběhly letošní oslavy jubilejního výročí sboru. K zakladatelům sboru a iniciátorům této kulturní události patřili Jara Slovák, který je také po celou dobu existence sboru jeho vedoucím, spolu s uměleckým vedoucím Pavlem Švorbou, který nácvik a vystoupení sboru doprovází na harmoniku. Při svém vzniku měl soubor 13 členů, v průběhu se jejich počet ustálil na dnešních osmnácti členech. Na přípravách oslav jubilejního výročí sboru se podíleli nejen jeho členové, ale i jejich manželky, které si vysloužily uznání za připravené pohoštění. Navíc, většina členů sboru má svůj vinohrad či „vinohrádek“ a oslavy byly příležitostí k ocenění jejich pěstitelských úspěchů. K zakládajícím členům

sboru patřila řada mých boršovských vrsťovníků a kamarádů, Vašek Zlámal, Laďa Sukop, Ivoš Kučerňák, Staňa Jurůtka, Božin Novák, Jožka Krakovec, Jenda Chytil a další, které jsem se brzy poznal – Jiřího Ježka, Bohuše Drápala, Staňu Martinka. Jména dalších si bohužel při své stále děravější paměti nevybavuji. S nejstaršími z nich jsem vyrůstal.

Soubor má za sebou stovky úspěšných vystoupení. Hned v prvním roce svého vzniku sbor vystoupil v programu Slováckého roku v Kyjově. I pro mne, jako „přespoleňá“, to byla první příležitost být přítom. Sbor se zasloužil o obnovení a pořádání tradičních folklorních akcí v Boršově, jako byly slovácké hody, dožínky, košty vína, vánoční zpívání či pořádání tanečních zábav u „Macenauerů“. V neposlední řadě tak boršovští „chlapi“ konečně mohli dát průchod své životní potřebě a tradici zazpívat si, vždyť „bez písničky ani ten pohárek vína není „to oné“.

Někteří členové sboru původně působili či dodnes vystupují s Mužským sborem při kyjovské Muzice Jury Petřů. V programu sboru jsou zejména písně z Kyjovska, dále z Podluží i z Hanáckého Slovácka. Sbor často vystupuje spolu s ženským sborem „Tetky z Kyjova“. Oblast působení sboru je poměrně široká. Jsou to vystoupení v různých místech v Domech pro seniory, na pražském Moravském plesu, na výstavě v Brně, při lázeňské sezoně v Luhačovicích či při různých folklorních akcích na Moravském Slovácku. Největší a nejnáročnější akcí kterou sbor pořádal a které se úspěšně zhostil, byl Sjezd rodáků v roce 2001, na který přijeli i krajané ze zahraničí, dokonce až z Austrálie.

Pro sbor je významný nejen projev zpěváků, ale i další přínosná činnost jeho členů. Nejstarší aktivní člen sboru Vašek Zlámal, pokračovatel rodinné kovářské tradice, sestavil pro potřeby sboru „žebříňák“ a „bryčku“, na nichž sbor reprezentativně přijížděl například na slavnosti Slováckého roku v Kyjově. Další ze zakládajících členů sboru Laďa Sukop přeměnil prostory své bývalé stodoly v „Pamětní síň“ písemných, fotografických, uměleckých a dokumentů a předmětů a v úložné prostory pro oba zmíněné pobočky pěveckého sboru.

Významnou událostí pro boršovskou obec, ale i pro činnost sboru, bylo přičlenění Boršova k bývalému okresnímu městu Kyjovu. Projevilo se to výrazně nejen na úpravném vzhledu přičleněné části Kyjova ale i v podpoře rozvoji folklornímu dění v celé působnosti města Kyjova, rozšíření o tři někdejší samostatné obce, Nětčice, Boršov a Bohuslavice. Kyjovský starosta Mgr. František Lukl, který osobně podpořil návrh našeho krůžku na udělení čestného občanství města Kyjova bývalému primáři muziky našeho krůžku Klimentu Navrátilovi, patří k oblíbeným návštěvníkům tradičního „pečení ryb“, organizovaného MS Boršov. Jeho vztah k odkazu a tradicím Moravského Slovácka ostatně vyjadřuje nejlépe jeho oblíbený pozdrav „Tož ať vám slúží a šavle hore!“

P.S. Pokud vám jméno uměleckého vedoucího Mužského sboru Boršov Pavla Švorby připadá povědomé, je to tím, že jeho dcera Adélka je zdatným přírůstkem naší chasy.

ALOIS DRHLÍK

Osmdesátníci

Helena Šálová, Pavel Fiala, Tonda Slovák

Naši dlouholetí aktivní krůžkaři Helena, Pavel a Tonda dovršili letos osmdesátku. Všichni patří již řadu desetiletí mezi známé osobnosti Krůžku, byť každý z nich na jiném poli činnosti. Helenu známe především jako dobrou duši Krůžku, organizátorku besed a plesu, výběřčí poplatků všeho druhu atd. Pavel, který také neváhá pomoci, kde je třeba, je především zaměřen na oblast zpěvu, tance a nářečí. A Tonda, i díky své novinářské profesi a širokému zájmu na Slovácku, je stálým propagátorem Krůžku. Ke všem bylo řečeno při jejich minulých jubileích takřka vše, připojím tedy kromě nezbytných životopisných dat několik osobních poznámek, vždyť se všemi jsem se potkal brzy po svém příchodu do Prahy v r. 1969.

Helena Šálová se narodila v Kyjově, kde vyrůstala spolu s dvěma bratry. Od mládí se kromě folkloru věnovala i sportu – především basketbalu, kde se stala díky svému talentu a pílí platnou členkou tehdy prvoligové Jiskry Kyjov. Folkloru se začala hodně věnovat od roku 1951, kdy začala studovat na Střední zemědělské škole v Rožnově pod Radhoštěm. Po návratu domů

začala chodit do Slováckého krůžku v Kyjově, kde účinkovala mj. na obnovených slavnostech Slováckého roku v letech 1956 a 1957.

Později se pracovně přemístila do Prahy, do Slováckého krůžku začala chodit od roku 1966. Tady se také seznámila se svým budoucím manželem Ivanem, v té době již dlouholetým členem Krůžku. S Ivanem měli společné zájmy – folklor a sběratelství. O prázdninách jezdili do Kyjova, odtud pak vyráželi na Horňácko, kde po půdách a dvorech zachraňovali věci našich předků – nábytek, keramiku, obrázky na skle, výšivky a mnohé další. Řada z těchto věcí našla své místo ve Slovácké jizbě, kterou otevřeli za účasti muziky Krůžku v roce 1969 ve své rodinné vile v Praze na Dobešce. Tato jizba se pak stala místem různých přátelských schůzek s muzikou a zpěváky. Od roku 1991 vykonává Helena funkci jednatelky Krůžku, v roce 1993 ještě přibrala funkci hospodářky. V roce 1992 po osamostatnění Krůžku byly k Šálům na Dobešku převezeny hudební nástroje a kroje, archiv, fotografie a další krůžkařské věci. Jak se již léta traduje, domov Krůžku je u Šálů na Dobešce.

Výjimečná byla její úloha při znovuoobnovení tradice Moravského plesu, kde se dodnes stará o výběr vstupného a řídí tým pořadatelů. Ve výboru pracuje Helena stále – vede evidenci členů a členských příspěvků, organizuje besedy v KD Gong i jiné akce, vede archiv a knihovnu, evidenci krojů, stará se o jubily atd.

Tolik stručný průlet oficiálními údaji, na závěr několik osobních poznámek. S Helenou jsem se poznal brzy po svém příchodu do Krůžku. Nešlo jí přehlédnout – to jí zůstalo dodnes. Nesmírně agilní, o všem musela vědět, do práce se hrnula, nic jí nebylo zatěžko. Jak s úsměvem říká jeden krůžkař selského rodu z Kyjovska, který ji zná od mládí: „Hela je výborná do tahu, ale mosíš ju držet na krátké oprati“. Její vitalita je

dodnes ohromující. I v tomto věku zvládá zařídit spoustu věcí nezbytných pro chod Krůžku, takže to pak vypadá, že to vlastně běží tak nějak samo. Neběží, je za tím spousta práce a obětavosti! Bez nadsázky lze říci, že Helena a Krůžek jedno jsou, stal se její rodinou. Našla zde řadu přátel, mezi krůžkaři je velmi oblíbená, její pozitivní vliv na naši krůžkařskou činnost je nezpochybnitelný.

Heleno, děkujeme a ať ti to vydrží i do dalších let!

Pavel Fiala je pražský rodák, v Praze také po celý život žije. Má za sebou dvě maturity, strojní fakultu a celou řadu zaměstnání. O svém pracovním zaměření prohlašuje: „zaměstnání jsem měl hodně, povolání pouze jedno – technickou normalizací“. V zájmové oblasti hrál

prioritu sport a folklor. Pavel vyzkoušel mnoho sportů, ovšem jedničkou je lyžařství. Nejenom praktické, ale také teorie. Byl cvičitelem, členem skupiny pro názvosloví a vedoucím útvaru teorie ve Svazu lyžařů ČR. Vymýšlel sjezdářské kolečkové lyže a bezpečnostní lyžařské vázání.

K folkloru se Pavel dostal začátkem padesátých let minulého století, začal jako člen slovenské taneční složky souboru Gaudeamus. Začátkem let šedesátých přišel na pozvání Jury Hudečka do pražského Slováckého krúžku, kde působí dodnes. V mládí zpěvák a tanečník, vedl a organizoval činnost chasy, opatřil hornácké kroje, pracoval ve výboru Moravského plesu. Později člen mužského sboru, pořadatel Moravského plesu. Je členem FOS ČR a Klubu slovenské kultury. Řadu let se věnuje nářečí, především slovenským, mezi nimiž jsou i nářečí jihovýchodní Moravy. Propaguje (nepřilíš úspěšně, jak sebekriticky přiznává) přesné dodržování nářečí a využívání lidových vyprávěčů na jevišti. Jeho mnohdy razantní posudky a názory v této oblasti často vyvolávají polemiku, nicméně mezi významnými folkloristy z obou břehů Moravy má Pavel řadu přátel, kteří jeho názory respektují.

Můj první osobní kontakt s Pavlem byl krátce po mém příchodu do Krúžku. Když jsem přišel na nácvič chasy do Malé Štupartské. V sále pohybového studia bylo obrovské zrcadlo, před kterým stál vytáhlý chlapík asketického typu se vztyčenou pravíčkou a neustále kroutil ukazováčkem. To byl Pavel, který

nás následně asi čtvrt hodiny poučoval, jak má být vztyčená ruka při zpěvu a v jakém úhlu má být ukazováček. Byl jsem do té doby v tomto naprosto nepoučený, my jsme až dosud u muziky zvedali ruku podle nálady a euforie – čím víc vína v nás, tím letěla ruka výš... A tak jsem poznal Pavla. Dlužno dodat, že Pavel byl vždy velmi odpovědný, pečlivý, dbal na důkladnou teoretickou přípravu; to mu zůstalo dodnes. V té době byl také výborným zpěvákem, zejména hornáckých písní. Na to měl jistě vliv Jura Hudeček, s kterým se již řadu let přátelí a na jehož úsudek Pavel dodnes dá.

Přestože některé Pavlovy názory vyvolávají občas mezi krúžkaři přátelskou polemiku, nelze mu upřít rozsáhlé znalosti získané za desítky let intenzivní činnosti. V poslední době měl Pavel trochu starosti se zdravím, které úspěšně překonal, a tak nás bude opět pravidelně informovat o folklorních akcích v Praze, opět bude v roli hlavního strážce vchodu do Národního domu při Moravském plese, znovu se sejdem u muziky při písničce.

Pavle, hodně zdraví a radosti nejen v Krúžku, ale také mezi svými pěti vnoučaty!

Antonín Slovák je Hornák. Jeho rodištěm je „hlavní město“ Hornácka Velká nad Veličkou, kde také nastoupil do základní školy. Ovšem brzy začal putovat republikou – „zásluhou“ tehdejší státní správy – až opět skončil ve Velké, kde základku ukončil. Odmaturoval na gymnáziu v Břeclavi. Dodnes se pravidelně každoročně s tehdejšími spolužáky

schází. Následovala pražská studia na Filozofické fakultě, kde v roce 1961 v Karolínu slavnostně odpromoval. Už při studiu si přivydělával jako „sporták“ v redakci Mladé fronty, Stadionu a Českém rozhlasu. První stálé angažmá ještě před promocí získal v týdeníku Beseda. Posledních 25 roků pak redaktoroval postupně v Hospodářských novinách, Zemědělských novinách a Lidových novinách, z nichž po deseti letech odešel do zaslouženého důchodu. Nedávno oslavil se svou manželkou Janou, rodačkou z Tvrdomic, zlatou svatbu. Pravidelně ji vidáme po boku Tondy na našich akcích, patří také mezi naše dlouholeté členy.

Veršované přání naší Helči rozšiřuje její výše uvedené Curriculum vitae. Zveřejňujeme pro potěšení oslavenkyně:

*Dnes je tomu právě osmdesát let,
co v Kyjově přišlo krásné děvčátko na svět.*

*Vyrostle z ní krasavice, hrozně ráda tančí,
proto v hospodě u Jančů, všechny kluky zjančí.*

*Její temperament nemá konce, s balonem si rozumí,
proto hraje košíkovou, kde skrytě faulovat umí.*

*Večková i Hubálková její lokty okusí
a z křídélka v levém rohu koše hravě nasází.*

*Její život plný shonu, srdce na pravém místě,
proto láska jejích přátel bude tu s ní jistě.*

*Pro její veselí, lásku každý ji má rád,
je to prostě naše holka, věrný kamarád.*

*Heli, nejlepší kamarádko, přeji Ti jen to nejlepší
a ať nám to na tom světě ještě dlouho šlape.*

M. ŘÍHA

MAJKA

Mirek Hebron oslavil 65

Kdo je Mira Hebron?

Je to člen výboru a mužského sboru brněnského Slováckého krúžku, jehož starostou byl v letech 2010–2014. Je ždánským patriotem. Asi proto, že jeho prapředek Matouš Hebron byl ve Ždánicích v 17. století obecním písařem a on sám v raném mládí ve Ždánicích vyrůstal. S prostředím natolik srostl, že se hodlá do Ždánic brzy opět vrátit. Jak říká: „Mojí snahou je nezústat jen u tzv. folklorismu, ale prožívat to, co patřív k národopisu Slovácka ve svém každodenním životě“. O tom, že nemluví do větru, svědčí jeho nesporný široký přehled, vazby a známosti, které ve folklorním prostředí má. Svědčí o tom i skutečnost, že si intenzivně ve Ždánicích buduje zázemí ve formě vlastního domku (i s nezbytným vinohradem).

To, proč jsem vzpomínku na něj zařadil do Vědomosti, není jen proto, že jsme kamarádi, on si to jednak pro své postoje k našemu krúžku zaslouží, on navíc tvoří i část jeho historie. Ne nadarmo je uváděn v galerii osobností krúžku v jeho sbornících.

K folkloru moravského Slovácka se dostal právě v našem krúžku v sedmdesátých letech minulého století.

V krúžku se mu od začátku líbilo, našel zde své místo. Cimbálová muzika se v jeho dosavadních prioritách (jazz, komorní hudba) prosadila a od té doby drží přední pozice. Mirek rád vzpomíná na tehdejší chasu, dnes známou pod pojmem „stará chasa“. Kromě těch, kte-

ří doposud v krúžku působí (M. Říha, S. Plzáková, A. Houska, J. Rajtoral...) tam byla silná skupina študáků z Kyjovska, jako např. J. Doležal, S. Malík, J. Kouřil, E. Bouřa, a také Kanadan Don Sparling, který dokonce vedl taneční nácviky. Díky svým tanečním a pěveckým dispozicím Mirek vystupoval téměř všude, kde se v té době krúžek prezentoval na veřejnosti. Členem krúžku byl od roku 1975. V letech 1977–1980 byl stárkem. V roce 1990 odešel do Brna. S naším krúžkem však nikdy neztratil kontakt. Vždy se živě zajímá o dění v krúžku i jeho jednotlivých členů, při každé možné příležitosti se přihlásí.

Jsem moc rád, že jsem mu mohl k jeho životnímu jubileu popřát osobně, věřím, že nejsem sám, kdo mu od nás z Prahy přeje jen to nejlepší do dalších let.

BRUNO VOGNIČ

Vladimír Čulen

*03. 10. 1956, Senica – 60. výročí

Narodil sa 3. 10. 1956 v Senici. Srdcom je Čáran, aj keď už mnoho rokov žije v Bratislave. Svoju mladosť a základnú školu totiž prežil v dedine Čáry na Záhorí. Elektrotechnickú priemyslovku navštevoval v Bratislave a vysokoškolské štúdiá absolvoval v roku 1980 na Vysokej škole dopravy a spojov v Žiline. Potom sa zamestnal ako projektant v Bratislave. Celý doterajší profesný život je verný projektovaniu, predovšetkým na železnici.

Oženil sa v roku 1983. Jeho manželka je Ľudmila Karenovičová – dcéra Ivana Karenoviča, 6. richtára nášho krúžku. Keď im dcéry Miroslava a Mária trocha odrástli, začal pravidelne chodiť na krúžkarske akcie.

S krúžkom vystupoval na MFF v Strážnici v roku 1996. Od roku 1999 sa už naplno venuje práci v krúžku ako stárek a skalický podrichtár. Je členom mužského zboru aj tanečnej zložky od ich obnovenia v súčasnej generácii krúžkarov. Pod jeho vedením už dlhé roky pracuje výbor krúžku, je

motorom vydávania krúžkarských Zvestí a spoluorganizátorom všetkých akcií krúžku: od stretnutí pri cimbale, cez výlety, vystúpenia a plesy. Všetky tieto udalosti dokumentuje písaným slovom aj fotografiami v krúžkarskej kronike.

MÁRIA ČULENOVÁ

dcéra

Němčičští v první světové válce

Před první světovou válkou měly Němčičky na Hustopečsku kolem 800 obyvatel (dnes asi 600). Z toho se válečných akcí přímo na frontě zúčastnilo kolem 100 mužů. Někteří padli, jiní byli v zajetí, další vstoupili do legií, a byli i takoví, o kterých se tvrdilo, že po zranění zůstali žít v místě, kde byli ošetřováni. O některých se dočteme v další části, o jiných nám nezůstaly písemné ani ústní doklady.

Z obecní kroniky Ze zápisu prvního kronikáře obce Ludvíka Sadílka (1899–1958)

V noci 1. srpna 1914 přijeli ke starostovi obce jízdní poslové s mobilizačními vyhláškami, které měly být ihned vylepeny. Podle nich museli do 48 hodin nastoupit ke svým vojenským útvarům všichni muži od 24 do 38 let. Válka pak postupně nabývala netušeného rozsahu, takže již v září 1914 byly povolány další ročníky do 42 let. Během následujících let nastupovali muži od 18 do 50 let. Z Němčiček se války zúčastnilo přes 100 osob. Ženy, starci a děti stěží doma zdolávali těžké práce na polích. Úřady vyžadovaly dobré zpracování půdy a nařizovaly i druhy plodin, které se musely pěstovat. Vládní nařízení se

stupňovala ve své krutosti. Tak např. 21. 6. 1915 byly zabaveny veškeré obiloviny ve prospěch státu a ze své sklizně si mohl každý zemědělec ponechat pouze 400 g obilí na osobu a den. Dne 29. 7. 1917 byla denní dávka snížena pouze na 200 g.

Protože se stále stupňovala nouze, především ve městech, obyvatelé měst přijížděli stále častěji na venkov, aby si tam tajně nakoupili potraviny. Takto vznikl řetězový obchod a překupníkům se začalo říkat „ketasi“. Za některé plodiny nabízeli ceny až desetkrát vyšší, než byly ceny úřední. Obdobně jako u polních plodin tomu bylo

ATRIUM NA ŽIŽKOVĚ, koncertní a výstavní síň
Čajkovského 12, Praha 3, tel: 222 721 838, mob: 778 722 693

Cimbálová muzika Jiřího Janouška Vás srdečně zvou na

JUBILEJNÍ KONCERT
k 70. narozeninám primáše
JIŘÍHO JANOUŠKA

Hosté programu:
Vlasta Grycová, Mária Mačošková,
Ženský sboreček,
Zdeňka Halouzková, Jožo Harčarik,
Mužský sbor Slováckého krúžku se sólisty
Antonínem Houskou, Karlem Medkem
a **Jožkou Šenkem**

Čtvrtek 2. 6. 2016 19.30 hod.

• NAŠI JUBILANTI 2016 •

✧ 2016 ✧	ZÁŘÍ	PROSINEC
ČERVEN	Řehořík Jan 70	Vesecká Jarmila 70
Herle Petr 65	Slováková Jana 80	Plzáková Soňa 65
Janoušek Jiří 70	Krosová Mirka 65	Hlahulková Marie 70
Adresová Hana 70	Surý Jan 75	
		✧ 2017 ✧
ČERVENEC	ŘÍJEN	LEDEN
Říha Miroslav 65	Ulčar Bohumír 75	Pavlíková Bohuše 90
Hlaváč Jan 90	Vognič Bruno 65	Tomšů Marie 55
Pařízková Eva 65		Zachová Božena 70
Duhajský Jan 75	LISTOPAD	Andres Vladimír 70
Horáček Petr 55	Oplatková Anna 60	
Medek Karel 85	Hudečková Olga 80	

Ilustrační foto

u živočišných výrobků. Většina dobytku byla odvezena na nucené dodávky. Brzy se pociťoval nedostatek masa i mléka a mléčných výrobků. Bída, která stále stoupala, se nejvíce dotýkala bezzemků a městského proletariátu. Úřady vydávaly různé pokyny pro úsporu pokrmů, např. na kukuřičný chléb; doporučovaly krmit dobytek rákosou a lesními plody. Stejně strádali i vojáci, kteří v posledních dvou letech oblékali šaty tkané z kopřiv, jedli kukuřičný chléb, řepu, lebedu a mladý jetel.

Z míst, kde zuřila válka, utíkalo obyvatelstvo do vzdálenějších krajín. Do Němčiček se tak dostala jedna polská rodina, která žila v domě č. 170, kdežto několik obyvatel z okolí Terstu

bydlelo v č. 137. Mimo těchto utečenců bylo k našim sedlákům do Němčiček přiděleno na práci 10 zajatců, kteří bydleli společně v domě č. 25. Pocházeli z Itálie a z Makedonie.

Na jaře roku 1918 se dal již tušit blížící se konec války. Protože se stupňoval počet dezertérů, přicházely i do Němčiček četnické oddíly, které vesnici obštoupily a pořádaly hon na zběhlé vojáky. Před koncem války byli však téměř všichni vojáci již doma. Zpráva o konci války a vzniku samostatného státu se dostala do Němčiček 29. 10. 1918 a byla radostně přijata. Mnozí občané se vypravili do Brna, aby viděli jásající davy ozdobené trikolorami.

JAROSLAV SLEZÁK

Přehled akcí leden – červen 2016

DATUM	AKCE	MÍSTO
6. 2. 2016	Karlínský masopust (CM M. Sochora, chasa)	Praha 8, Karlín
20. 2. 2016	Moravský ples	ND na Smíchově
9. 3. 2016	Košť pálenek	KD Gong
17. 4. 2016	Výstava vín s koštěm – 20. ročník	Praha 3, hotel Olšanka
2. 6. 2016	Jubilejní koncert CM J. Janouška	Praha 3, Atrium
DALŠÍ AKCE		
2. středy v měsíci	Besedy u cimbálu	KD Gong
Úterky – každý týden	Zkoušky mužského sboru	Praha 2, vinárna „U Ály“
Čtvrtky – každý týden	Nácviky chasy a ženského sboru	DDM Karlín
2. pondělí v měsíci	Výborové schůze	Praha 4, Na Dobešce, „U Šálů“
3. středy v měsíci	Veřejná zkouška CM Žandár	Sokolovská 71, „Amfora“
Nepravidelně	Zkoušky CM M. Sochora	„U Sochorů“
Nepravidelně	Programová rada	

Plánované akce červen – prosinec 2016

DATUM	AKCE	MÍSTO
2. 6. 2016	Jubilejní koncert k 70. narozeninám primáše Jiřího Janouška	čtvrtek 19.30 hod., Atrium, Praha 3
8. 6. 2016	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong. Hraje CM Martina Sochora
2. 7. 2016	Vystoupení na Pojizerském FF	Bakov nad Jizerou
10. 9. 2016	18. Trojské vinobraní	sobota 14.00 hod., Trojský zámek, Praha 8
14. 9. 2016	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong. Hraje CM Žandár
12. 10. 2016	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong. Hraje CM Martina Sochora
22. 10. 2016	Slavnostní večer k 120. výročí vzniku Slováckého krúžku v Praze	19.00 hod., Národní dům na Smíchově
9. 11. 2016	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong. Hraje CM Žandár
19. 11. 2016	Kateřinské hody	sobota 19.00 hod., KD Gong
14. 12. 2016	Vánoční beseda	středa 19.00. hod., KD Gong
18. 2. 2017	61. Moravský ples	sobota 19.00 hod., Národní dům na Smíchově

Doporučujeme červen – prosinec 2016

DATUM	AKCE	MÍSTO
15. – 19. 6.	MDFK Kunovské léto	Kunovice
24. – 26. 6.	71. MFF Strážnice	Strážnice
1. – 3. 7.	6. Soutěžní festival folklorních souborů	Dambořice
2. 7.	Pojizerský FF (s naší aktivní účastí)	Bakov nad Jizerou
2. – 3. 7.	Jízda králů	Doloplazy
7. – 10. 7.	23. MFF Klatovy	Klatovy
15. – 17. 7.	56. Kopaničářské slavnosti	Starý Hrozenkov
22. – 24. 7.	Hornácké slavnosti	Velká nad Veličkou
30. 7.	15. Festival česneku	zámek Buchlovice
31. 7.	24. Slavnosti bratrstva Čechů a Slováků	Velká Javořina
5. – 7. 8.	Národopisný festival Kyjovského Dolňácka	Milotice
12. – 14. 8.	20. FF Sousedé	Mikulov
13. a 14. 8.	62. Chodské slavnosti	Domažlice
14. 8.	Dožínky	Kyjov
15. – 19. 8.	Folklor bez hranic	Ostrava
25. – 28. 8.	27. MFF	Brno
2. a 3. 9.	Vinařské dny	Mutěnice
9. – 11. 9.	69. Pálavské vinobraní	Mikulov
10. a 11. 9.	Slovácké slavnosti vína a otevřených sklepů	Uherské Hradiště
15. – 18. 9.	Krajanský folklorní festival	Praha
1. a 2. 10.	Husí slavnosti	Boskovice
14. – 16. 10.	Císařské hody s právem	Boršice
28. 10.	Setkání přátel zpěvu a přírody	Hora sv. Klimenta u Osvětiman
11. – 13. 11.	Hody v Kyjově	Kyjov
11. a 12. 11.	Setkání lidových muzik	Praha
25. a 26. 11.	Hudecké dny	Břeclav
17. 12.	Vánoční slovácký večer Olšavy	Uherský Brod
25. 12.	Vánoční beseda u cimbálu	Kyjov
30. 12.	Dívčí vínek	Tvrdonice

ODKAZY NA INTERNETOVÉ STRÁNKY s informacemi o folkloru a lidové kultuře

www.kruzekskp.cz	oficiální web Slováckého krúžku v Praze
www.kruzek.cz	rozcestník na weby slováckých krúžků v Praze a Brně
www.nulk.cz	oficiální web Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici
www.slovackodnes.cz	průvodce Slováckem Radka Bartoníčka
www.vmp.cz	Valašské muzeum v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm
www.lidovakultura.cz	internetové stránky věnované identifikaci, dokumentaci, uchování, šíření a prezentaci lidové kul- tury v České republice; provozuje Národní ústav lidové kultury ve Strážnici
www.cioff.cz	internetové stránky české národní sekce CIOFF
www.folklorweb.cz	kalendář akcí, festivaly, koncerty, jarmarky, hody, vystoupení, katalogy, národopisné soubory, tanec, lidová hudba, cimbálové muziky, hudební skupiny, tradice
www.folklornet.com	kalendář folklorních akcí, novinky, lidová řemesla, muzi- kanti, muziky, soubory, folklorní burza, aj.
www.folklornet.cz	internetový portál Sdružení přátel folkloru v Brně
www.hornacko.net	kalendář místních akcí, odkazy a informace o regionu
www.slovacko.cz	průvodce regionem
www.kudyznudy.cz	jeden z největších portálů k vyhledávání akcí, včetně folklorních a z oblasti lidové kultury
www.wineofczechrepublic.cz	oficiální prezentace moravských a českých vín

OBSAH

Slovo starosty	str. 1
Editorial	2
Jednání výboru v 1. pololetí	3
Besedy SlK prosinec 2015 – květen 2016	4
Hody byly, hody budou	6
Vánoční hra 2015	8
Kočárkování	9
Fašankové veselí v Karlíně	10
Moravský ples 2016	12
Moravo, Moravo, Moravěnko milá	15
Krátce o tom našem koštu pálenek	16
A byl zase košt, tentokrát jubilejní	18
Dobrý nápad ?!	22
Kyjovjáci opět v Praze.	24
Od vinobraní k Martinovi	24
Vítězný recept z buchtování: Valašský frgál	27
Prehľad činnosti Slk a Skaličanov	29
Co nového u brněnských krúžkařů	30
25. výročí mužského sboru Boršov	32
Osmdesátníci	34
Mirek Hebron oslavil 65	38
Vladimír Čulen	39
Naši jubilanti 2016	40
Němčičští v první světové válce.	41
Přehled akcí leden – červen 2016	43
Plánované akce SlK červen – prosinec 2016	44
Doporučujeme.	45
Odkazy na internetové stránky	46

Účinnost

Vydává SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE, z.s.

Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

jako svůj neperiodický zpravodaj vycházející zpravidla 2x ročně

Redakční rada: Radka Sálusová, Hana Houšková, Dušan Macháček, Bruno Vognič

Grafická úprava a tisk: Karel Chovanec / ESKIRA s.r.o.

Distribuce: Helena Šálová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, salovah@seznam.cz

Příspěvky el. poštou na adresu vognic.bruno@seznam.cz,

rukopisy na adresu odpovědného redaktora

Fotografie poskytl: O. Sameš, B. Vognič, D. Čamrová, M. Sochorová a J. Vesecká

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE, z.s.

www.kruzekskp.cz

Starosta: Miroslav Říha, Vikova 1143/13, 140 00 Praha 4

tel.: 602 115 223, e-mail: slovackykruzek@seznam.cz

Jednatelka: Helena Šálová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, e-mail: salovah@seznam.cz